

İslâm el-Hurra Network sitesinden AbdulMuksit el-Ğazâlî, -kendi anlayışına göre- Nahdat-ul Ulemâ'nın [NU] mefhumları ve onun diğer İslâmî örgütler ile, bilhassa Hizb-ut Tahrir ile olan ihtilafları hakkında aşağıdaki (1) no'lu makâleyi yayınladı. Hizb'in Endonezya'daki Resmî Sözcüsü de aşağıdaki (2) no'lu makâle ile ona cevap verdi.

(1)

Nahdat-ul Ulemâ, "Küresel Çapta" Harekete Karşı

Cuma, 04.05.2007

Nahdat-ul Ulemâ Merkezi İdâresi, 24-25 Nisan 2007'de NU Online sitesinin yayınladığı önemli bir çağrıda bulundu. İdâre, bu çağrısında Endonezya Müslümanlarından, Endonezya'da da ortaya çıkan küresel çaptaki (evrensel) hareketlerden kaçınmalarını talep etti ve devlet ideolojisi olan "Bançasilo"nun, 1945 Anayasası'nın ve Endonezya Devleti'nin yıkılmasının muhtemel olduğu görüşüne yer verdi.

Nahdat-ul Ulemâ Merkezi İdâresi Genel Sekreteri el-Hâcc Hâşim Muzâdî de, evrensel siyâsî İslâmî hareketin bir parçası olarak el-Kâide benzeri örgütlenmelerin ve hareketlerin, geleneklerde, ülkedeki halkın nazarında ve İslâmî görüşte aslı olmadığı değerlendirmesinde bulunuyor. Hâşim'e göre bu örgütlenmeler, İslâm'ı bir yaşam tarzı olarak değil, mücerret bir ideoloji olarak benimsiyorlar. Devamla şöyle diyor: *"Dînî yasama eğilimlerinin artması, onların hareketlerinin gerekçesidir. Oysa bu, bir yasalaşma süreci değil, zarûrettir ve ancak dînî bir değerlendirmedir, yani dînî kıymetin üstün kılınmasıdır."*

Küresel çaptaki hareketlere bağlı olanların davranışları da onları rahatsız ediyor. Çünkü onlar, Nahdat-ul Ulemâ'ya bağlı olanların ibâdet âyinlerine saldırıyorlar. Yine onlar, Hâşim'in dediği gibi, Nahdat-ul Ulemâ'ya bağlı olanların (Nahdacıların) inşâ ettiği mescitleri gasp ediyorlar. Hâşim, Nahdacılardan mescitlerini korumalarını ve bu mescitlerin Nahdat-ul Ulemâ'ya ve Endonezya Cumhuriyeti'ne saldırı merkezleri haline getirilmemesini istiyor. Erken önleyici çalışma ile bunların hareketlerini boşa çıkarmak için, -ki Hâşim böyle diyor- en azından iki yönde çalışmak gerekiyor; ilki, devletin ideolojisi olan "Bançasilo"yu pekiştirmek, yani tüm siyâsî hareketleri, başkası değil, sırf Bançasilo esâsına dayalı kılmayı kaçınılmaz hale getirmek, ikincisi de halklar bazında ılımlı İslâm'ı sürekli destekleme zarureti. Çünkü ılımlı İslâm, hoşgörülü bir görüş olarak ülkedeki mevcut çoğulculuk görüşünün ta kendisidir.

Nahdacı gelenekleri bilmek, Nahdat-ul Ulemâ Merkezi İdâresi'nin rahatsızlığını anlamayı mümkün kılıyor. Söz konusu iki çalışmanın yapılmasına yönelik bu tavsiye, onların güncel bilgilere, temel belgelere ve birçok bölgeden İslâmî akademi profesörlerinin raporlarına bağlılığının bir neticesi olarak gelmiştir ve Nahdat-ul Ulemâ'nın uyarısı anlaşılmıştır. Çünkü onların düşüncelerine göre, Endonezya'nın helâkine râzı olunmamalı. Bilindiği gibi, Nahdat-ul Ulemâ, bu Cumhuriyetin inşâsında payı bulunan İslâmî örgütlenmelerden biridir. Nahdat-ul Ulemâ'nın dediğine göre; *"Endonezya'nın kurulmasındaki faktörlerden biri, Nahdat-ul Ulemâ şeyhlerinin ve müntesiplerinin kanı ve desteğidir. Nahdacılar, Sömürgecileri çıkarmak için silah (demir aletler ve sopalar) taşıyarak mücâdele ediyordu. Sonraları Endonezya adını alan vatan uğrunda sırf mallarını değil, canlarını da feda ediyorlardı."*

İşte böylesine büyük fedâkârlıklar, Endonezya'nın kurulması uğrunda idi. Dolayısıyla devletin ideolojisini değiştirmek isteyen yeni çağ örgütlenmelerine öfkeli olmaları doğaldır. Nahdacı şeyhler, Bançasilo'lu bir Endonezya'nın ve Cumhuriyetçi bütünlüğünü nihâî karar olarak defalarca açıkladılar.

Nahdat-ul Ulemâ, Bançasilo'ya geçici bir ideoloji olarak bakmıyor, aksine İslâm İdeolojisi gibi sınırlı bir ideolojinin ikâme edilmesinin imkânsızlığını kabul ediyor. Burada Nahdacılar arasında, Bançasilo ideolojisinin Endonezya için nihâî olduğuna dâir bir konsensüs var.

Buna göre her kim Bançasilo'yu ve Cumhuriyetçi birliğini dolaylı yada dolaysız değiştirmek istiyorsa, bilsin ki karşısında bu büyük örgütü bulacaktır. Dolayısıyla, Endonezya'yı İslâmî Devlet haline getirmeye yönelik irâdesi gibi, Hizb-ut Tahrir'in İslâmî Hilâfet'i kurma irâdesi, isteyerek yada istemeyerek, Nahdacı şeyhlerin tutumu ile karşı karşıya gelecektir.

Yine Nahdat-ul Ulemâ, -kurucu atalarının istediği gibi- Endonezya'nın bekâsını istiyor. Bu yönde, ülkenin tüm sâkinlerinin, Bançasilo, 1945 Anayasası ve Cumhuriyetçi bütünlüğü önünde boyun bükceği bir halk mutâbakatına gerek var. Zira devlet ideolojisinin yok olması, Endonezya'yı parçalanmaya sürükleyecektir.

Bu olursa, Endonezya sadece tarih kitaplarında kalır ve evlatları arasından haksız bir mücadele meydana gelir. İşte biz bunu istemiyoruz. O yüzden şu anda Nahdat-ul Ulemâ Merkezî İdâresi'nin tavsiyesini dikkate almamız gerekir.

Yazar: İslâm el-Hurra Network sitesinden AbdulMuksit el-Ğazâlî

(2)

AbdulMuksit İhtilafları Körüklüyor

18.05.2007

Muhammed İsmâ'il Yusanto [Hizb-ut Tahrir'in Endonezya'daki Resmî Sözcüsü]

AbdulMuksit el-Ğazâlî'nin, içerisinde töhmet ve saptırmalar bulunan 04.05.2007'de yazdığı kısa makâlenin yanıtlanması ve tashih edilmesi kaçınılmazdır.

Birincisi: Örgütlenmelere yönelik "Küresel çapta İslâm" teriminin, sıhhati beyân edilmemiş belirli bir töhmet ile birlikte kullanılması, saptırmanın genelleştirme yapmak anlamına gelmektedir. Meselâ; mescitlerin gasp edilmesi ve Nahdat-ul Ulemâ'nın mutat ibâdet seremonilerine saldırılması gibi şeyler, nerede, nasıl, kim tarafından yapılmıştır? Ne esef vericidir ki her ne zaman şiddet eylemleri meydana gelse yada şiddet şâyîası yayılsa, küresel İslâm'a yapıştırılmaktadır. Nerede, ne zaman, nasıl, kim gibi sorulara cevap verilmemesine rağmen, bu şâyîalar, doğruyu muşçasına ortalıkta dolaşmaktadır. Bu tür şâyîalar ve İslâm'ı töhmet altına tutmak, Müslümanlar arasındaki ihtilafları körükleyecektir. Peki, AbdulMuksit bunu mu istiyor? Bunun için, bu tür ithamları derhal reddetmek ve bu tür saptırmaları derhal ifşâ etmek gerektiğini gördüm.

İkincisi: "Millî İslâm" yada "Endonezya İslâm'ı" gibi terimlere karşı "Küresel çapta İslâm" teriminin vâkiası yoktur. Çünkü İslâm tektir ve kaynağı tektir. O da Allah Subhânehu'nun Nebimiz Muhammed [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'e inzâl ettiği vahiydir, yani Arap Müslümanları, başlangıçta dünyaya, hatta Arap olsun, Acem [Arap olmayan] olsun tüm halklara İslâm'ı taşıdıkları halde bu, ne Endonezya İslâmı'dır, ne de Arap İslâmı'dır. Buna göre, ne "Arap İslâm'ı" ne de "Endonezya İslâm'ı" vardır. Zîra bu iddia, Kur'ânî nasslar ile çelişmektedir:

"Biz Seni ancak insanların tümüne gönderdik." [Sebe' 28]

İslâm, evrensel bir dîn olmasaydı, küresel çapta Müslümanların hacc, umre, cihâd gibi ibâdetleri aynı olmazdı. İslâm, evrensel bir dîn olmasaydı, Endonezya'daki, Hicâz'daki, İran'daki, Irak'taki ve Müslümanların bulunduğu her yerdeki Müslümanların davranışları aynı olmazdı. Bu da İslâm'ın evrensel bir dîn olduğunu gösterir. Dolayısıyla -Millî İslâm'ı pekiştirmeye yönelik- bu "küresel çapta İslâm" terimi saptırmadır.

Üçüncüsü: AbdulMuksit'in söylemlerine bakılırsa, Nahdat-ul Ulemâ şer'î hükümlerin yasalaştırılmasını reddetmekte, hatta Endonezya'nın yok olma tehlikesi ile ilişkilendirmektedir. Bu elbette saptırmadır. Nahdat-ul Ulemâ Merkezî İdâresi Genel Sekreteri Şeyh el-Hacc AbdulVâhid Hâşim, daha önce bu tür saptırmalara şöyle cevap vermişti: "İslâmî yönetimin halkın birliğini koruyamayacağını ve Eriyan'ı geri alamayacağını ifade eden açıklamalar, İslâm nazarında, İslâm'ın cevaz vermediği münker amellerdendir. Tüm Müslümanlar bunları reddetmelidirler yada en azından üzerinde birleşmemelidirler." Bu açıklama, Sukarno'nun 27.01.1953'te Amontayi'de, İslâm esâsı üzerine devlet kurmanın ülkeye ait bölgelerin parçalanmasına ve fakirleşmesine yol açacağına dâir açıklamalarına bir reddiye idi. Sırf bu da değil, aksine Nahdat-ul Ulemâ Cemiyeti'nin esâsî ve dâhilî tüzüğü, "Ehl-is Sunne ve'l Cemaat Mezhebi üzere İslâmî Şeriatî ikâme etmek" sözüne dayalıdır. Oysa Ehl-is Sunne ve'l Cemaat Mezhebi üzere İslâmî Şeriatî ikâme etmek, sırf ibâdet hususları değildir. Aksine içerisinde nikah, ağır suçlar ve cihâd hükümleri olduğu gibi, Ahkâm-us Sultâniyye [sulta/otorite hükümleri] de mevcuttur.

Dördüncüsü: Hilâfet'in yeniden kurulmasına yönelik çağrının, Nahdacı şeyhlerin tutumu ile karşı karşıya geleceği iddiası da hakikati olmayan asılsız bir iddiadır. Çünkü Hilâfet'in [Emânet'in] vâcipliği hakkındaki araştırma kitapları, İslâmî akademilerde okutulmaktadır. Bu görüş, yalnızca Hizb-ut Tahrir'e ait olan bir görüş değildir. Bu ancak, Müslüman âlimlerin görüşüdür. Misâlen, İslâmî akademilerde zorunlu ders olarak okutulan el-Husûn-il Hamîdiyye ve kezâ el-Ahkâm-us Sultâniyye kitabı böyledir.

Şu halde AbdulMuksit'in ithamının vâkiası yoktur. Ancak Nahdat-ul Ulemâ ile -Hizb-ut Tahrir dâhil-sâir İslâmî örgütlenmelerin arasını açmak istiyorsa, o başka!